

متن پرسش

پی نان بدویدم یکی چند به تزویر... خدا داد غذایی که ز تزویر بجستم غزل ۱۴۷۲ دیوان شمس
موضوع: حول و حوش واژه «تزویر»: بعنوان آخرین مرحله ماده و اولین باب ورود به «حرم».
با سلام: با عنایت به نظر ارباب لغت در خصوص واژه تزویر آنچه حاصل می‌شود اینست که تزویر
ریشه اش زور بمعنای زیارت کننده است و از آن جهت، تزویر یعنی نمایاندن چیزی به ظاهری که
باطن اش آن نیست، شاید اگر به دغدغه «شرح صدر» جنابعالی توجه شود که درصدد درک
حقیقی از نسل جدید، دل پاک اما غرب زده، است، بی ربط نباشد که به این موضوع بپردازیم که آیا
«سنگ انقلاب و اسلام و ایران» را به سینه زدن تزویر نیست؟ همان اعتراض و نیشی که احیانا این
قسم از انسان ها آن را بسیار چشیده اند؟! می‌شود گفت که بله تزویر است یعنی باید بپذیریم که
انقلاب مطرح شده در چهل و چند سال اخیر هنوز به حرم و به باطن و درونی ترین وجه هایش
نرسیده است، لذا اینکه تزویر بنمایاند، محال نیست بله آنچه انقلاب اسلامی در دلها، سودای اجراش را
دارد هنوز نشده!! این ظاهر هنوز آن باطن را نمی‌نمایاند (جز در شهداء) توجه را به بیت ابتدایی ارجاع
می‌دهم: «پی نان بدویدم یکی چند به تزویر / خدا داد غذایی که ز تزویر بجستم» راهکار قرآنی
می‌فرماید «فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ» به طعام خود بنگرید اگر نبود باران، آب و... طعام و غذایی نیز
نبود! چه کسی و چه توانی را توان شکافتن زمین است برای بالا خواستن جوانه های طعام؟ به این
حرکت خطی نگاه کنیم، بظاهر، یک چرخه است، آب و ابر و باد و خورشید و حبه و نهایتا غذا!
اما اگر نیک بنگریم این امر چرخه وار نیست، در توان اختیار طبیعت نیست، این حرکت خطی است، از
مبدائی است تا غایتی! چشم حس ما هرچند آن را یک چرخه و سیکل می‌بیند اما خط است، خداوند
غذایی معنوی چون انقلاب اسلامی را که در حرم حریم ایران به منصفه ظهور آورد، نیز بار دیگر دعوت
می‌کند ای انسان نیک بنگر و باز بنگر چگونه ممکن بود در میان این چرخه جهان لیل و سحیه و عادت
و تاریکی و گمراهی، اینچنین نور به مصداق فجر بتابد؟ من با تزویر به انقلاب رو آوردم! نوراش دلم را
کشانید اما هنوز که بذات آن نائل نشده ایم! باید بپذیریم که با تزویر به آن رسیدیم و ان شاء الله روزی
به بطن آن برسیم، به حرم، به وطن، به بلد امین. «خمش باش خمش باش به تفصیل مگو بیش / ز
تفسیر بگویم ز تف سیر بجستم.»

باسمه تعالی: سلام علیکم: حتماً همین‌طور است که ما در ابتدا با تصورات خود وارد انقلاب شدیم که بعضی از آن تصورات، اصیل نبود. مانند برخوردی که اکثر مسلمانان در صدر اسلام داشتند که مطابق فضای تاریخی متأثر از شرک جاهلیت آن زمان بود، به اسلام رجوع کردند. ولی از آنجایی که ذات اسلام توحید بود آنانی که حضور در اسلامیت خود را با صداقت ادامه دادند، به لطف الهی به توحیدی که شایسته جان آنان بود، رسیدند. و همین امر در مورد انقلاب اسلامی در میان است که پایداری در آن، کار را به جایی می‌کشاند که آری! «خدا داد غذایی که به تزویر بجستیم» و آن احساس عالی‌ترین حضور در نزد خود در این تاریخ است. این‌جا است که چه خوب است مردم ما مانند شهدا و امام شهدا و رهبر معظم انقلاب متوجه این حضور بشوند که عطایی است الهی به آنهایی که تا آخر در کنار این انقلاب ایستاده‌اند. و حقیقتاً رهبر معظم انقلاب نکات ارزشمندی را در ۱۴ خرداد امسال در حرم حضرت روح الله «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» در این رابطه مطرح کردند. خوب است به تذکراتی که در این رابطه پیش آمد نظری بشود <https://eitaa.com/matalebevijeh/13918>. موفق باشید.